Sygn. akt ***X GC 275/14***

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	***SSO Barbara Przybyła***
Protokolant:	***Andrzej Chodorowski***

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r.

na rozprawie sprawy

z powództwa: ***(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.***

przeciwko: ***(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.***

o zapłatę

1) oddala powództwo;

2) zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 7.217,00 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

SSO Barbara Przybyła

X gc 275/14

UZASADNIENIE

Powód Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. w pozwie wniesionym przeciwko spółce z o.o.o (...) w P. domagał się zasądzenia łącznej kwoty 60 141,11 EUR z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 70 292 EUR od 9 września 2012 do dnia 18 listopada 2013r.

- 69574,30 EUR od 19 listopada 2013 r. Do 11 grudnia 2013 r.

- 68 868,56 EUR od 12 grudnia 2013 r. 22 stycznia 2014 r.

- 68 135,30 9 EUR od 23 stycznia 2014 r. 14 lutego 2014 r.

- 67 460,70 EUR od 15 lutego 2014 r. do 15 lutego 2014 r.

- 60 141,11 EUR od 5 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że objęta pozwem kwota stanowi wynagrodzenie za sprzedany pozwanemu ciągnik siodłowy, objęte fakturą VAT (...) z 30 sierpnia 2012 r. Cena sprzedaży obejmująca łacznie kwotę 70 030 EUR, została częściowo zaspokojona bowiem powód zakresie kwoty (...)EUR uzyskał nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie GNc 4356/13. Dochodzona pozwem kwota została pomniejszona także o dokonaną przez pozwanego nadpłatę oraz uwzględniała wpłaty jakie dokonał pozwany na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego w P., na poczet zaległości podatkowych powoda. Roszczenie objęte pozwem obejmuje odsetki od zapłaconych z opóźnieniem kwot oraz pozostałą do zapłaty część ceny. Powód powoływał się na fakt, iż pozwany nie zaskarżył nakazu obejmującego żądanie zapłaty części ceny, ponadto w piśmie z 15 października 2013r. uznał roszczenie co do zasady wnosząc o rozłożenie spłaty na raty i umorzenie odsetek

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty domagał się oddalenia powództwa zarzucając, iż zapłacił całość dochodzonej kwoty, na dowód czego przedstawił pokwitowanie zapłaty wystawione przez M. B. (1) działającą w imieniu powoda. Otrzymaną kwotę, w tym samy dniu, M. B. (1) przekazała na konto powodowej spółki, skąd zostały przekazane na konto sprzedawcy spółki duńskiej, która sprzedawała pojazd powodowej spółce. Podnosił, że dokonywał przedpłaty na zakup pojazdu, gdyż powodowa Spółka nie posiadała wystarczającej ilości środków w sierpniu 2012 r., aby móc zapłacić za pojazd samodzielnie.

Sąd ustalił, co następuje.

Powodowa Spółka poprzednio działała pod firmą (...). Bezsporne w sprawie były następujące okoliczności.

Pozwany kupił u powoda pojazd I. (...) nr (...), za kwotę 75 030 EUR i w związku z zawarciem umowy, powód wystawił fakturę VAT nr (...) z terminem zapłaty na 8 września 2012r.

W dniu 1 października 2013 r. sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie VI GNc 4356 /13 wydał nakaz zapłaty obejmujący część ceny za sprzedany samochód to jest co do kwoty (...) EUR. Pozwany powyższą kwotę zapłacił dwukrotnie, a ponadto na poczet ceny powód zarachował także kwoty jakie uiścił pozwany na rzecz Urzędu Skarbowego, celem uiszczenia zaległych obciążeń podatkowych powoda. O dokonanych zarachowaniach powód powiadomił pozwanego pismem z 7 marca 2014 r. (karta 31 akt).

W dniu 15 października 2013 r. pozwany wystosował do powoda W którym wnosił o rozłożenie Świadczenia stwierdzonego sporną fakturą na raty (pismo karta 26)

Zapłatę za wskazane fakturze pojazd kwocie 60 200 EUR pokwitowała M. B. (1) wystawiając pokwitowanie z 11 sierpnia 2012 r. M. B. (1) zmieniła następnie nazwisko na T.. Fakt zapłaty za pojazd wskazany w spornej fakturze potwierdziła zatem osoba pełniąca wówczas funkcję członka zarządu w powodowej w spółce. Prawdziwość przedłożonego przez powoda oświadczenia potwierdziła M. B. (1) (T.) w swoich zeznaniach. Fakt pełnienia przez nią funkcji w zarządzie powodowej spółki w chwili przyjmowania świadczenia był między stronami bezsporny. W treści pokwitowań A wpisano numer VIN identyczny jak wskazane fakturze.

Świadek M. T. przyznała, że kwota otrzymaną i pokwitowaną, przelała na swoje konto a następnie ze swojego konta, dokonała wpłaty na rzecz powodowej spółki. Powód przedstawił wyciąg z rachunku bankowego M. B. (1), z którego wynika że w dniu 16 sierpnia 2012 r. a więc następnego dnia po otrzymaniu kwoty wskazanej w pokwitowaniu, dokonała wpłaty kwoty 60 300 EUR na rzecz powodowej spółki wskazując jako tytuł wpłaty rezerwacja auta I. (wyciąg z rachunku k. 49).

W tym samym dniu powodowa Spółka przelała kwotę 60 200 € na rzecz spółki IM (...)/S w Danii od której kupowała pojazd I.. (przelew k. 50)

Skoro fakt przyjęcia zapłaty został pokwitowany, M. T. potwierdziła przyjęcie wpłaty, to kwestią rozliczeń pomiędzy członkiem zarządu a spółką pozostaje to, czy otrzymaną gotówkę zwróciła spółce. W pisma wskazujące na uznanie

roszczenia , wniosek o rozłożenie na raty, nie może stanowić dowodu uznania roszczenia . Nie może odnieść skutku uznanie roszczenia, które nie istnieje bowiem zostało wykonane.

W dniu 20 listopada 2015 r. powód skierował do Prokuratury Rejonowej w Gdyni zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez M. T..

W zawiadomieniu wskazywał na fakt, iż M. B. (1) dokonywała wpłat ze swojego konta na konto powodowej spółki, jednakże łączna suma wypłat jakie M. B. (1) dokonywała z konta spółki na swoje konto była wyższa - różnica kwot zapłaconych i wypłaconych wynosiła kwota 161 401 EUR .

Powód złożył także do akt historię konta bankowego za okres od 17 grudnia 2012 r. do 5 lipca 2012 r. Z historii rachunku bankowego wynika, że kwota wpłacona przez I. M. (1) w dniu 6 sierpnia 2012 r. do 16 sierpnia 2012 r. została już rozdysponowana poprzez przelewy dokonywane z konta spółki. Bez znaczenia jest to, że przelewów tych dokonywał członek zarządu spółki na swoje konto. Przed wpłatą z 16 sierpnia 2012 r. na koncie znajdowała się kwota 25 EUR (dowód karta 99 i następne wyciąg z konta bankowego).

Sąd zważył co następuje.

Sam fakt, iż pozwany zapłacił częściowo za fakturę także po dacie zapłaty do rąk M. B. (1) nie stanowi wystarczającego dochodu pozwalającego na uznanie że wystawione przez M. B. (1) pokwitowanie nie stanowi potwierdzenia rzeczywistej wpłaty, skoro nie budzi wątpliwości to , że M. B. dokonywała wpłat i wypłat z rachunku spółki na swój rachunek i odwrotnie.

Powód w piśmie z 29 sierpnia 2014 r. zaprzeczył, aby M. B. (1) dokonała wpłaty na rachunek spółki kwoty otrzymanej od P. S. (pismo z 29 sierpnia 2014 r. karta 97). Następnie w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwia z 20 listopada 2015 r. (karta 301 - 308 akt) powód przyznał, że M. B. (1) dokonała wpłat w łącznej kwocie 160 349 EUR, w tym wpłaty 60 300 EUR dniu 16 sierpnia 2012 r., ale dokonane przez nią wpłaty z jej rachunku były znacząco niższe niż wypłaty dokonane przez nią z rachunku powodowej spółki. Ponadto w zawiadomieniu wskazywał że wpłaty dokonane pochodziły od innego podmiotu to jest od I. M. (1).

Pozwany sprzeciwia twierdził że kwota jaką wpłacił M. B. (1) została tego samego dnia przekazana na konto spółki w Danii. W tym zakresie twierdzenia pozwanego nie polegają na prawdzie bowiem z przedłożonych dowodu wpłaty jednoznacznie wynika, że pokwitowanie zapłaty otrzymał 11 sierpnia 2014 r. a zapłata na rzecz spółki w Danii nastąpiła 16 sierpnia 2012 r. a nie 11 sierpnia 2012 r. Ta rozbieżność dat nie może jednak stanowić dowodu na okoliczność, iż po zwana spółka nie zapłaciła wskazanej w pokwitowaniu kwoty 60 200 EUR. Pozwana nie miała wpływu na działania M. B. (1), na to czy otrzymaną gotówkę przekaże natychmiast, czy po kilku dniach i czy w ogóle przekaże na rzecz spółki otrzymaną kwotę.

Jeżeli M. B. (1), która po kwitowała odbiór gotówki od pozwanego za pojazd wskazany w fakturze, nie przekazałaby tej kwoty powodowej spółce to jej działania byłyby niewątpliwie działaniami na szkodę spółki którą reprezentowała. Konsekwencji takich działań członka zarządu spółki nie mogą jednak ponosić dłużnicy tej spółki, którzy otrzymali pokwitowanie zapłaty od osoby upoważnionej do reprezentowania spółki nawet jeśli wbrew przepisom o charakterze administracyjnym nie zostały dokonane za pośrednictwem rachunku bankowego. Przepisy nakazujące dokonywanie rozliczeń za pomocą kont bankowych nie przewidują sankcji nieskuteczności zapłaty, w sytuacji gdy nie zastana nie dokonana za pośrednictwem banku.

Powód wprawdzie twierdzi, że kwoty które przelewała na jego konto M. B. (1) nie pochodziły od pozwanego lecz od innego podmiotu - I. M. (1), jednakże na tę okoliczność nie powołał żadnych dowodów. Wyciąg z konta bankowego wskazuje że przed 16 sierpnia wpłaty dokonane przez I. M. (1) zostały rozdysponowane, a na koncie spółki znajdowała się kwota 25 EUR.

Wprawdzie przy przelewie dokonanym przez I. M. (1) (karta 99 akt) widnieje zapis, iż jest to przelew za wskazane faktury w tym za pojazd z oznaczeniem VIN o końcówce (...) - jednakże w sprawie nie było sporne, że pozwany kupił pojazd o numerze VIN takim jak wskazany fakturze o takiej samej końcówce jak podana w tytule zapłaty I. M..

O złej sytuacji powodowej spółki w 2012 r. świadczą także kserokopie e-mail z 5 lipca 2012 (k. 288) i pismo firmy windykacyjnej E. H. (karta -292).

Zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na uznanie, że wydane przez M. B. (1) pokwitowanie zapłaty nie stanowi skutecznego dowodu dla wykazania, że pozwany za dokonał zapłaty do rąk osoby upoważnionej do reprezentowania powodowej spółki. Złożone pokwitowanie jako oświadczenie wiedzy nie wymagało współdziałania obu członków zarządu.

Pozwany wykazał również składając rejestr zakupów (karta 160) iż w lipcu sierpniu i wrześniu 2012 r. dokonywał zakupów kilkudziesięciu pojazdów, w tym pojazdu od powoda.

M. B. (1) w swoich zeznaniach przyznała że oprócz zakupu pojazdu w powodowej spółce dokonywał zakupów także u niej, jednakże w pokwitowaniu wskazała nr samochodu VIN taki jak w spornej fakturze.

Jeśli M. B. (1) pokwitowała przyjęcie zapłaty za pojazd wskazany fakturze, a otrzymanej gotówki nie przekazała powodowi - to kwestia tych rozliczeń pomiędzy powodem a M. B. (obecnie T.) pozostają poza przedmiotem sporu. Powód przedstawił pokwitowanie stwierdzające fakt zapłaty za pojazd wskazany fakturze, a przyjęcie zapłaty potwierdził przedstawiciel powodowej spółki.

Bezsporny był fakt częściowej zapłaty dokonanej już przed wniesieniem pozwu. Suma wpłat przyznanych przez powoda oraz dokonanej wpłaty za pokwitowaniem podpisanym przez M. B. (1) przewyższa kwotę dochodzoną pozwem wraz odsetkami i dlatego wobec skutecznego wykazania przez pozwanego iż dokonał zapłaty za zakupiony pojazd i wykazania spełnienia świadczenia wynikającego z treści artykułu 535 kc sąd oddalił powództwo obciążając powoda kosztami procesu na podstawie artykułu 98 kpc. Na koszty procesu złożyły się koszty zastępstwa procesowego wraz opłata Skarbowa od pełnomocnictwo

SSO Barbara Przybyła

X Gc 275/14

1. (...)

2. (...)

3. (...)